VIIKONVAIHDE

Pienoismallista mallia. Asuntomessuilla on aikojen saatossa esitelty pientalorakentamista sekä pienessä että suuressa mittakaavassa. Sivu 10

Souduissa tavataan. Sulkavalla ei pelkästään soudeta kämmenet verillä, vaan myös tavataan tuttuja. Sivu 11

Kokemuksen voimalla. Mika Nikulainen fileoi taimenen muutamassa sekunnissa. Sivu 12

Kultarannan suomenlampaat hoitavat maisemaa ja piristävät mieltä

Presidentin kesälinnassa ei ole vuosikymmeniin nähty mehiläisiä kookkaampia hyötyeläimiä. Nyt uuhi ja neljä karitsaa huolehtivat omenatarhan maisemanhoidosta. Kesälampurien tyytyväisyydestä päätellen katras saa pestilleen jatkoa.

KARI SALONEN

Sauli Niinistö ei päässyt mukaan lampaiden tarhan niittoon, kun edessä oli valtiovierailu Ranskaan. Ties vaikka mökkipuuhaa kaipaava linnanisäntä olisi muuten nähty viikatteen varressa.

NAANTALI (MT)
Presidentti antaa vilpittömästi tunnustuksen puolisolleen ideasta hankkia suomenlampaita kesän ajaksi Kultarantaan.

”Kun viime kesänä kuljettiin tuolla metsän laitaa, niin vaimo arveli, että tähän maisemaan kuuluisivat suomenlampaat”, **Sauli Niinistö** huiskauttaa kasvitarhat merenlahdesta erottavan mäenrinteen suuntaan.

Usein jäyhän kuvan itsestään antava presidentti on ilmiselvästi lampaista yhtä otettu kuin vaimonsa, vaikka koettaakin pistää asian tämän piikkiin. Päivän tuliainen, pussillinen leipää katoaa pian:

”Sauli, leivät ovat jo loppu...”

”No, annetaan vielä ämpäristä jyviä, eikö?”

Jenni Haukio on tehnyt asiaan kuuluvaa taustatyötä.

”Omistajat kertoivat ennakkoon, että lampaat oppivat nopeasti tuntemaan ihmiset...”

”Juu, jo kolmantena päivänä haasta kuului ’bää’, kun me lähestyimme”, Niinistö innostuu jälleen.

Vaimoa huvittaa: ”... ne siis voivat erottaa jopa kaksikymmentä eri ihmistä.”

Lopulta Kultarannan isäntä taputtelee hellät hyvästit ruohikonleikkureilleen, jotka sitkeästi koettavat hamuta hänen taskuistaan vielä jotain lisää.

”Kyllä te taidatte voida melkein liiankin hyvin”, hän myöntää ja saa asiaan vahvistuksen puistomestari **Timo Salmiselta**.

”Hyvinvoivia ovat. Mutta laidunta pitäisi niittää. Sitten lampaat voisivat syödä sitä kuivana heinänä”, kuuluvat Salmiselta lampaiden omistajien välittämät terveiset. Suomen lammasyhdistyksen puheenjohtaja **Tapio Rintala** oli juuri vieraillut vaimoineen katsomassa eläimiä.

”No, sehän on hyvä juttu. Ehkä niitto saa myös tuoreempaa kasvua aikaan”, presidentti aprikoi.

Luomua sen olla pitää

Omenatarhassa on alaa liki hehtaari. Osa jätettiin lampaiden saapuessa kesäkuun alussa tarkoituksella aitaamatta niin, että loppukesäksikin riittää syötävää. Ratkaisu oli viisas: Naantalissa kärsitään poikkeuksellisesta kuivuudesta, mutta lampaita se ei pääse haittaamaan.

Presidentti ei nimittäin ole ainoa katraan innokas ystävä. Timo Salmisen mukaan karitsoista on tullut koko henkilökunnan lemmikkejä, ja joukkoa johtava Ystävä-uuhi on nimensä veroinen.

”Ne saavat välipalaksi salaattia ja muuta, mitä keittiöltä ja puutarhalta jää yli.”

”Mutta kyllä niiden pääravinto on ihan saatujen ohjeiden mukaan nurmi sekä tarvittavat kivennäiset ja raikas vesi siihen päälle”, hän vielä tähdentää.

Suominen listaa lampaista koituvia hyötyjä: ne syövät vasta perustetussa omenatarhassa kasvustoa puiden ympäriltä eikä kemiallista torjuntaa tarvita. Lannoituskin hoituu samalla luonnonmukaisesti, ja taimia uhkaavat jänikset pysyvät loitolla.

Vain yksi miinus on havaittu: Ystävä ylettää syömään myös lehtiä omenapuiden alaoksilta.

Sekin on etukäteen mietitty, että luonnollisia uhkaajiakaan Luonnonmaan ympäristö ei karitsoille tarjoa. Kettuja isompia petoja ei presidentin kesälinnan puutarhaan pääse sitä kiertävän aidan läpi, saati sen yli.

Juurevuutta ja kestäviä arvoja

Jenni Haukio toteaa jyhkeän graniittisen linnan ja sen mahtavan puutarhan muodostavan hyvin epätavallisen miljöön.

”Täällä yhdistyvät välimerellinen puutarha suomalaiseen metsämaisemaan ja saariston karuuteen.”

Suomenlampaat tuovat tarkasti hoidettuun kokonaisuuteen sopivasti juurevuutta.

”Ne edustavat suomalaista käsityöläisyyttä sekä aikaamme kuuluvaa eettistä ja kestävää tuotantoa.”

Katras edustaa hienosti suomenlampaan eri värejä, hän kiittelee vielä tyytyväisenä.

Ystävä on ruskea, ja sen karitsoista Ellen on täysin musta ja Esterissä on hieman isältä perittyä kaksivärisyyttä. Kaksi muuta uuhikaritsaa, Kikka ja Kepponen, ovat kumpikin valkoisia.

”Jo kolmantena päivänä haasta kuului ’bää’, kun me lähestyimme.”

”Täällä yhdistyvät välimerellinen puutarha suomalaiseen metsämaisemaan ja saariston karuuteen.”

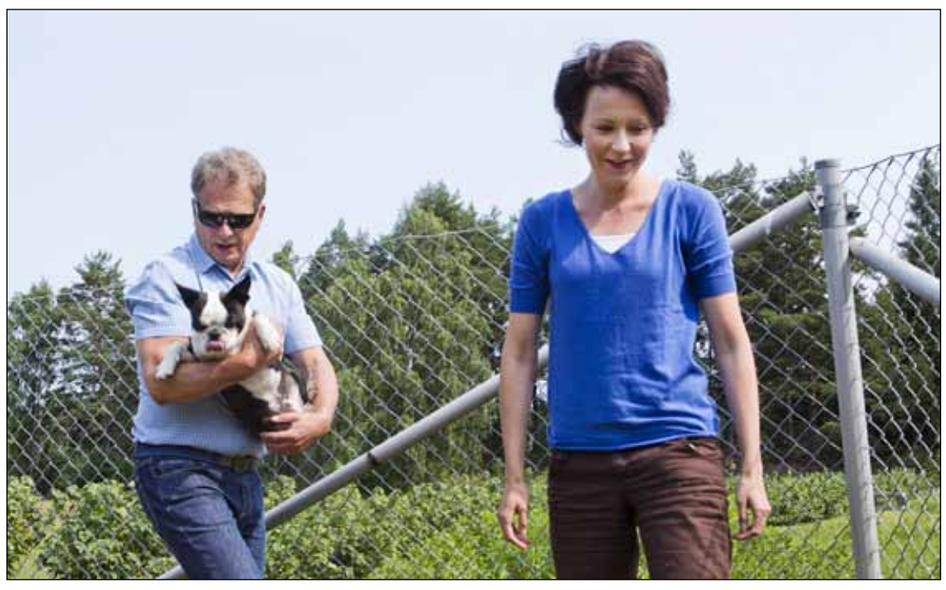

Presidenttiparin koira Lennu ei olisi kerran tarhaan päästyään lähtenyt sieltä ilman pientä pakkoa.

Jenni Haukio nauttii juurevuudesta ja aitoudesta, joita lampaat tuovat Kultarannan tarkoin suunniteltuun ympäristöön.

Lisää ruuan vientiä

Kesälampaista ei voi puhua ilman keskustelua ruuantuotannosta. Lähiruuasta puhutaan paljon, mutta sen logistinen tie kuluttajien pöytiin on hitaampi kuin siihen kohdistetut odotukset antaisivat olettaa.

”Olen ollut taantumasta huolimatta huomaavinani piristymistä viljelijöiden mielialoissa. Enkä ihmettele sitä lainkaan”, Niinistö sanoo.

Hän kertoo törmäävänsä kansainvälisissä tapaamisissa jatkuvasti ruokaturvan kysymyksiin, minkä luulisi antavan Suomen elintarvikeketjullekin toivoa paremmasta. Esimerkiksi Kiinassa pidetyn talousfoorumin merkittävää antia oli Niinistön mukaan Uuden-Seelannin pääministerin puhe, jossa keskityttiin kokonaan ruuantuotantoon.

”Näin siitä huolimatta että me usein ajattelemme Uuden-Seelannin modernin teknologian kehittäjäksi.”

Kun Suomi tähyää Nokian jälkeiseen elämään, presidentti kannustaa etsimään mahdollisuuksia muualtakin kuin suomalaisille luontaisilta tuotantotuotteiden markkinoilta.

”Tarkasteltaessa suomalaista elintarviketuotantoa kokonaisuutena tuonnin määrä on kolme kertaa vientiä suurempi. Siinä olisi paljon korjattavaa.”

Puuhailun kaipuuseen

Vaan sitten vielä takaisin käynnin pääasiaan.

Sauli Niinistö paljastaa, että hänen kotonaan oli kerran kesälammas Utti. Sille kävi, niin kuin kesälampaille yleensä käy.

Kultarantaan lampaita ei odota kohtalo Mäntyniemen pakastimessa, vaan katras on tervetullut Kultarantaan ensi vuonnakin.

”Vaikka sehän ei ole meidän päätös, vaan omistajien”, presidentti muistuttaa.

Kultarannassa eletään työn ehdoilla. Katiskan kokeminen ja liikunta metsäisessä saaristomaisemassa ovat sille pientä vastapainoa. Samalla selviää se, mikä myös kesälampaissa niin viehättää.

”Olemme molemmat tottuneet sellaiseen mökkeilyyn, johon kuuluu puuhastelu. Täällä ei siihen ole oikein mahdollisuuksia”, presidentti hymähtää vaimoonsa katsoen.

Yksi on ainakin onnellinen. Perheen bostoninterrierin, Lennun, elämyspiiri on laajentunut Naantalissa. Sanasta ”kala” se säntää johtamaan joukkoa laiturin nokkaan veneelle, ja ”lampaat” pistää pikkuvahdin hännänpään heilumaan innokkaasti kohti omenatarhaa.

Lennun kesä taisi saada MT:n vierailun ansiosta täyttymyksensä. Koira pääsi tekemään oikeaa tuttavuutta karitsojen keskelle. Aiemmin Lennun oli pitänyt tyytyä nenätervehdyksiin verkkoaidan raoista.

Sen emäntä ja isäntä saavat yhä odottaa muutaman tovin sitä kesän parasta: puuhalomaa Porissa ja Suomusjärvellä.

KAIJALEENA RUNSTEN

TILA

Kultaranta

Kultarannan tilalla on 54 hehtaaria, josta 20 hehtaaria käsittää graniittilinnan yhteyteen aidatun muotopuutarhan ja kasvitarhat.
Luonnonmaan saaressa sijaitsevaan tilaan kuuluu lisäksi metsää.
Tilalla on yhteensä 46 rakennusta sekä noin tuhannen neliön kasvihuoneet.
Kultaranta työllistää vakituisesti kahdeksan henkeä ylipuutarhuri Matti Tuomisen johdolla, kesällä paljon enemmän.
Kultaranta on kesäisin avoinna ryhmille ja kerran viikossa vapaasti vieraille, lisätiedot: www.naantali.fi
Tilasta voi lukea lisää presidentinkanslian sivulta: www.presidentti.fi